

prof. Zdzisław Olejniczak
Akademia Sztuk Pięknych
im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi
dziedzina: sztuki plastyczne
dyscyplina: sztuki piękne

RECENZJA

dorobku artystycznego dra **Grzegorza Frydryka** sporządzona w związku ze wszczęciem w dn. 18 sierpnia 2022 roku postępowania habilitacyjnego w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki przez Radę Doskonałości Naukowej (DRK.Z8400.33.2022). Decyzją Rady Doskonałości Naukowej z dnia 28 listopada 2022 roku zostałem powołany na funkcję Recenzenta.

Niniejsza recenzja sporządzona została na podstawie przesłanej dokumentacji w trzech częściach, papierowej w formie publikacji książkowej zawierającej następujące rozdziały:

1. Wniosek do Rady Doskonałości Naukowej;
2. Ksero dyplomu o uzyskaniu stopnia doktora;
3. Życiorys i wykaz wystaw i osiągnięć po uzyskaniu stopnia doktora;
4. Autoreferat;
5. Pierwsze upublicznienia dzieła habilitacyjnego;
6. Drugie upublicznienie dzieła habilitacyjnego;
7. Wykaz dorobku artystycznego przed uzyskaniem stopnia doktora 2001-2011;
8. Wykaz dorobku artystycznego 2012-2022 po uzyskaniem stopnia doktora;
9. Praca dydaktyczna na uczelni 2021-2022.
10. Przykładowe prace studentów;
11. Praca na rzecz uczelni 2021-2022.
12. Popularyzacja sztuki 2012-2022.

Druga część to wersja elektroniczna wyżej opisanej publikacji książkowej nagrana na pendriva. Grzegorz Frydryk papierową wersję dokumentacji od strony merytorycznej przygotował poprawnie. Dokumentacja jest złożona w formie książki, w twardej okładce w formacie A-4 i liczy 348 stron. Jedynym utrudnieniem w odnalezieniu potrzebnych informacji jest brak spisu treści. Obie części zawierają wszystkie dokumenty wymagane przy spełnieniu z wymóg formalnych wynikającym z art. 219 ust. 1 pkt 2, Ustawy z dn. 20.07.2018 roku (z późn. zmianami) - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, stawiane kandydatom do stopnia habilitowanego sztuki. Trzecią część stanowi publikacja katalogowa rozprawy habilitacyjnej pt. *Walizka wspomnień*, oprawiona w twardą okładkę w formacie 21,5 x 21,5 cm i licząca 90 stron.

1. Dane habilitanta - nota biograficzna i historia zatrudnienia

Grzegorz Frydryk jest absolwentem Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Rzeszowie. W latach 1997-2002 studiował w Instytucie Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego. Dyplom obronił w 2002 roku w Pracowni Malarstwa prof. Ireny Popiołek-Rodzińskiej oraz w Pracowni Grafiki prof. Andrzeja Pietscha. Od roku 2006 został zatrudniony jako asystent w Zakładzie Grafiki Warsztatowej na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego w Pracowni Druku Wklęsłego prof. Włodzimierza Kotkowskiego, a następnie w Pracowni Druku Wypukłego prof. Krzysztofa Skórczewskiego. W 2012 roku uzyskał stopień doktora w dziedzinie sztuki: sztuki plastyczne w dyscyplinie artystycznej: sztuki piękne na Wydziale Artystycznym w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach. Promotorem w przewodzie doktorskim pt. *O nieustannej modlitwie* był prof. Krzysztof Skórczewski, a recenzentami prof. Ewa Zawadzka i prof. Tadeusz Boruta. Obecnie pracuje jako adiunkt w Pracowni Druku Wypukłego w Zakładzie Grafiki Warsztatowej Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego. Zajmuje się grafiką, rysunkiem i malarstwem. Jest autorem opracowań graficznych książek i tomów poetyckich. Jest członkiem stowarzyszenia literacko-artystycznego *Fraza* oraz Stowarzyszenia Międzynarodowego Triennale Grafiki w Krakowie.

2. Ocena Autoreferatu

Autoreferat dr Grzegorz Frydryk udokumentował w formie papierowej i elektronicznej. W publikacji książkowej (format A4), habilitant umieścił go wraz z pełną dokumentacją w rozdziale pt. *Autoreferat* i w tej katalogowej z dziełem habilitacyjnym na stronach 4-17. Całość *Autoreferatu* habilitant podzielił na sześć rozdziałów. Z treści ich wszystkich dowiadujemy się, że wszystkie prace przygotowane do wystawy habilitacyjnej stanowią dla niego, kolejny rozdział w jego działaniach twórczych oparty w całości na wątkach autobiograficznych. Na początku - pisze - pewnego czasu podczas rozmowy ze swoją mamą wspominał z nią o bliskich zmarłych. Główną postacią w tych wspomnieniach była babcia. Po tej rozmowie, habilitant rozpoczął intensywne poszukiwania wszelkich pamiątek pozostałych po babci, poczuł na nowo chęć odkrywania tajemnic ze swojej przeszłości. Jako artysta stwierdził, że właśnie wtedy coś się w nim zrodziło, poczuł mocny impuls do dalszych działań twórczych i uznał, że właśnie temu tematowi poświęci pracę habilitacyjną. Dalej opisuje, że dodatkowo w pamięci z dzieciństwa utrwaliły mu się różne zapachy po babci m.in. kremu Nivea, dymu z popularnych papierosów Klubowe i miętowych cukierków. Pamięta również, że babcia zbierała m.in. owoce czarnego bzu, z którego robiła wino, a z pokrzywy sporządzała miksturę na włosy. Z dokumentów z okresu okupacji zachowały się po babci nieliczne papiery, a wśród nich m.in. karta pracy i karty z Poststempel z lat 1941-44. Z innych pamiątek pozostało również kilka artefaktów takich jak: maszyna do szycia,

duża butla do robienia wina, mały deserowy widelczyk oraz stara, duża, brązowa walizka, z którą babcia wróciła z Niemiec do Polski. Właśnie ta walizka, jako symbol przeszłości, stała się źródłem inspiracji i początkiem do stworzenia cyklu prac do wystawy habilitacyjnej pt. *Walizka wspomnień*.

W części *Autoreferatu: Artystyczne odrodzenie po diagnozie* habilitant szczegółowo opisuje o swoich zmaganiach zdrowotnych. Osiem lat temu zdiagnozowano w jego organizmie chorobę Parkinsona. Píše, że właśnie wtedy poczuł jak w jego życiu osobistym i planach twórczych wiele się zmieniło. Był to dla niego bardzo ciężki okres. Píše dalej, że zaraz po wyjściu ze szpitala wykonał dużo grafik cyfrowych inspirowanych przeszłą operacją (*Grafiki operacyjne I-VI, 2021*), które w swojej formie doskonale wpisywały mu się w podjęty temat (szczególnie do grafik pt. *Życie z życia*), czyli cyklu prac już wcześniej wykonanych i dedykowanych pamięci babci. Dalej czytamy, że umówił się z żoną, że po udanej operacji pojedą razem do Paryża. I tak się stało, po zabiegu wyjechali i Centrum Sztuki Współczesnej Pompidou miał okazję obejrzeć wystawę Christiana Boltana pt. *Faire son temps*, która wywarła na nim duże wrażenie. Francuski artysta w swoich pracach nawiązuje do ludzkich tragedii i śmierci w sposób uniwersalny, nie ograniczając się tylko do historii swoich żydowskich przodków, w tym do Holocaustu. Paryski wyjazd i emocje wywołane obejrzeniem wystawy, poruszył ponownie w Frydryku temat z obszaru jego pamięci, stały się dla niego kolejnym impulsem twórczym do kontynuacji pracy habilitacyjnej.

O trzeciej części prac dołączonych do ekspozycji i tworzących jej zamknięcie, Frydryk opisuje bardzo szczegółowo w rozdziale pt. *Obiekty graficzne, instalacje przestrzenne*.

Reasumując - *Autoreferat* dra Grzegorza Frydryka brzmi w formie monologu, który w pełni pozwala zrozumieć drogę rozwoju, którą artysta przeszedł i cele, które sobie wyznaczył.

Z treści *Autoreferatu* dowiadujemy się, że wszystkie prace przygotowane do wystawy habilitacyjnej stanowią dla dra Frydryka pewien rozdział w jego działaniach twórczych, oparty w całości na wątkach autobiograficznych. Czyta się go z zainteresowaniem, szczególnie kiedy habilitant píše o swoich osobistych wspomnieniach i życiowych przeżyciach. Na potrzeby oceny z tego okresu dorobku habilitanta, *Autoreferat* spełnia w pełni o strony formalnej swoją podstawową rolę.

3. Analiza dzieła artystycznego zgłoszonego jako aspirujące do spełnienia

warunków postępowania habilitacyjnego pt. *Walizka wspomnień*.

Dokumentacja osiągnięcia artystycznego postępowania habilitacyjnego dra Grzegorza Frydryka pt. *Walizka wspomnień* to zestaw 31 prac w formie reprodukcji elektronicznej i papierowej, wybranych i upublicznionych na 2 wystawach, pierwszej: w Galerii Centrum Międzynarodowego Centrum Sztuk Graficznych w Krakowie ul. Rynek Główny 29 (25.10. -10.11.2021 r.) oraz drugiej, w dwóch ekspozycjach w Galerii Dworzec PKP w Tarnowie, Plac Dworcowy 4 (24.02.-09.03.2022 r.) i w Pałacyku Strzeleckim, ul. Słowackiego 1 (05.04. do 18.04.2022 r.). Prace z cyklu habilitacyjnego pt. *Walizka wspomnień*

powstały w latach 2019-21 w następującej kolejności: w roku 2019 - *Pokrzywa - na włosy*, *Czarny bez - na odporność*, *Krem nivea*, *Klubowe z zapalnikami*, *Rok 1941*, *Rok 1943*, *Rok 1942*, *Rok 1944*, *Spódnica babci*. Następnie w 2020 roku: *Talary babci*, *Karta pracy I*, *Karta pracy II*, *Odciski*, *Tablica*, *Walizka*, *Życie z życia I*, *Życie z życia II*, *Życie z życia III*, *Obiekty naturalne I*, *Obiekty naturalne II*, *Obiekty naturalne III*, *Obiekty naturalne IV*, *Walizka z identyfikatorami* i w 2021 r. *Grafiki operacyjne I*, *Grafiki operacyjne II*, *Grafiki operacyjne III*, *Grafiki operacyjne IV*, *Grafiki operacyjne V*, *Grafiki operacyjne VI*, *Biblia Pauperum*. Pierwsze grafiki habilitant wykonał w klasycznych technikach graficznych. Zestaw prac pt. *Życie z życia* powstały w technice cyfrowej, a *Obiekty naturalne* jako formy przestrzenne i stanowią instalacje graficzne. Zestaw prezentowanych prac, można to dostrzec oglądając całość, dr Grzegorz Frydryk podzielił na trzy części (ja określam to i opisuję jako trzy podcykle), z których - czytając *Autoreferat* - każdy ma inne źródło inspiracji. Pierwszy podcykl stanowią prace wykonane m.in. w technice akwaforty lub akwaforty łączonej z linorytem lub kolażem i trzy grafiki cyfrowe. W odniesieniu do całości ekspozycji ten zestaw prac jest bardzo rozbudowany i odnosi się do pamięci po zmarłej babci Heleny. Stanowi niejako początek opowiadania o jego przeszłości. Wśród nielicznych zachowanych przedmiotów i dokumentów związanych z babcią Frydryk, jako otwarcie całości ekspozycji, wybrał brązową walizkę z którą babcia wróciła do kraju z Niemiec. Brązowa walizka dla artysty nabrała istotę swoich podjętych działań twórczych, stała się symbolem w poszukiwaniu własnej tożsamości. Umieszczając siebie nagiego w jej wnętrzu, kieruje do nas odbiorców dwuznaczny przekaz, raz że cały dobytek babci od strony materialnej po powrocie do domu był skromny i dwa, że on jako wnuk rodzi się w niej ponownie swym ciałem i duchem, staje się symbolem jej kolejnego pokoleniowego następstwa, stanowiącego przedłużenie jej trwania. Prace które składają się na ten podcykl, przedstawiają najważniejsze pamiątki po babci jakie zachowały się lub jakie zapamiętał z dzieciństwa habilitant. Dwie pierwsze, *Pokrzywa - na włosy* i *Czarny bez - na odporność* to monochromatyczne akwaforty, które w swojej formie odpowiadają ryciną z XVI wieku, początkującym sztukę tworzenia w Europie zielników. Prace *Krem nivea* i *Klubowe z zapalnikami*, to barwne grafiki wykonane w łączonych technikach akwaforty i linorytu i stanowią ilustrację przedmiotów występujących w tytułach. Kolejne prace pt. *Rok 1941*, *Rok 1942*, *Rok 1943* i *Rok 1944* - powstały na bazie zachowanych dokumentów po babci potwierdzających jej pobyt na przymusowych robotach w Niemczech. Cztery grafiki przedstawiają w formacie 100 x 70 cm cztery karty Poststempel. Habilitant w bardzo prosty sposób podzielił prostokąt na dwanaście pól, podpisał kolejno każde z nich nazwami 12 miesięcy i oznaczył niemieckimi stemplami z wroną. Takimi ascetycznymi środkami wyrazu wnuczek jako artysta odniósł się do czterech najokrutniejszych lat z życia babci. Uzupełnieniem tego ciężkiego, okupacyjnego okresu są kolejne prace, akwaforty pt. *Karta pracy I*, *Karta pracy II*, *Tablica* i akwaforty z kolażem *Odciski* i *Talary babci*. Całość podcyklu odnoszącego się

do pamięci o babci, Frydryk zamyka trzema pracami pt. *Życie z życia*. Stanowią one trzy grafiki cyfrowe, w których Habilitant wykorzystał zachowane zdjęcia portretowe babci, mamy i swoje. Nakładając kolejno trzy twarze na siebie stworzył potrójne portrety, tak że w każdym kolejnym portrecie dominuje zdjęcie jednej z postaci. Jako pierwszą dominującą postać przedstawia siebie, kolejno mamę i na koniec babcię. Taki eksperyment fotograficzny może stanowić chęć poszukiwania przez artystę swoich oznak podobieństwa wizualnego do mamy i babci, a może w bezpośrednim kontekście odkrywa i przedstawia nam swoją tożsamość. Prace te można odbierać jako memento artysty wrażliwego na tragiczne losy bliskich mu ludzi i związanych z nimi przedmiotami.

Przedstawione eksponaty działają jak artefakty związane z jego przeszłością, wywodzą się wprost z jego intymnych przeżyć. To działa jak prawda, która może odnosić się do każdego z nas, przedstawiająca losy zwykłego człowieka.

W zestawie habilitacyjnym dr Frydryk zaprezentował w technice druku cyfrowego sześć grafik (ja kwalifikuje je jako drugi podcykl) które odnoszą się do jego zmagania z ciężką chorobą. Opatrzył je tytułami *Grafiki operacyjne I-VI*. Obrazują jego ciało tuż po zabiegu operacyjnym. Szwy na głowie, to ślady po wszczepionych elektrodach do mózgu i szwy na klatce piersiowej jako pozostałość po innym towarzyszącym zabiegu operacyjnym. Habilitant w tych pracach odśladania się przed nami jako zwykły człowiek, zobrazował to, co go prawdopodobnie wtedy przerażało wewnętrznie, przedstawił siebie jako „potwora”. Trzeci podcykl stanowi siedem instalacji graficznych o niedużych wymiarach. W przezroczystych pudełkach umieścił po raz kolejny fragmenty z historii swojego życia. Na przednich ściankach tych pudełek nakleił wydrukowane na przezroczystej folii swoje portrety wykonane w różnych okresach czasowych, a w ich wnętrzu umieścił, inne zdjęcia wydrukowane na papierze. W powstałej przestrzeni każdego obiektu umieścił zasuszone rośliny, nasiona, które zbierał w przeszłości. Za pomocą połączenia elementów roślinnych z natury, chciał nam pokazać, że całe życie babci było jak nasiono, które nie miało odpowiednich warunków do wzrostu i rozwoju. Uzupełnieniem wspomnień o babci może być kolejna praca pt. *Obiekt naturalny II* w którym dr Frydryk umieścił nielicznie zachowane po babci pamiątki, przedmioty.

Interesującą pracą jest instalacja graficzna pt. *Biblia Pauperum*. Artysta nawiązując do czasów PRL-u wykonał obiekt przestrzenny wzorując się na konstrukcji obrazów religijnych przedstawiającym wizerunki świętych. Konstrukcja tych obrazów polegała na tym, że w tle było zdjęcie np. Matki Boskiej Częstochowskiej, a na blaszkach umieszczonych na sztorc nadrukowane wizerunki np. Jezusa Chrystusa, Matki Boskiej Cierpiącej. I tak skonstruowany obraz w zależności od kąta patrzenia na niego, przedstawiał jedną z tych trzech postaci. Habilitant w ten sposób przedstawił: babcię, mamę i siebie.

Reasumując: Prace dr. Grzegorza Frydryka zgłoszone jako dzieło aspirujące do spełnienia warunków postępowania habilitacyjnego stanowią interesujące, w pełni dojrzałe artystycznie interpretacje graficzne wykonane zarówno w technikach tradycyjnych, cyfrowych i nietypowych instalacjach

graficznych. Ponadto, ważnym elementem w jego twórczości artystycznej jest fakt, że jako twórca bardzo przemyślnie i umiejętnie przedstawia w swoich pracach swoje wewnętrzne przeżycia i emocje. Wszystkie prace od strony technologicznej są wykonane perfekcyjnie.

Po dokładnym obejrzeniu dokumentacji, zwracając uwagę szczególnie na jego prace wykonane po uzyskaniu stopnia doktora uważam, że wystawa pt. *Walizka wspomnień* jest bardzo przemyślanym, chyba największym projektem autorskim i artystycznym podsumowującym wszystkie wcześniejsze jego dokonania. Wskazane osiągnięcie potwierdza w pełni, że od czasu doktoratu u Fydryka nastąpił wyraźny progres w rozwoju artystycznym, przez co potwierdza znaczny jego wkład w rozwój wnioskowanej dyscypliny sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki.

4. Dorobek naukowo-artystyczny z okresu 2012-2022 po uzyskaniu stopnia doktora

Po uzyskaniu stopnia doktora dr Grzegorz Frydryk zorganizował 6 wystaw indywidualnych, 5 w kraju i jedną w Kanadzie. Ważne w dorobku artysty jest też to, że habilitant podał tytuły swoich wystaw indywidualnych, ujawniając tym samym prezentowane tematy i problemy artystyczno-badawcze. Szkoda jednak, że artysta nie wymienił tytułów prac prezentowanych na tych wystawach, nie wiemy które prace były upublicznione po raz pierwszy, a dla których mogła to już być kolejna odsłona. Odnośnie prezentacji na wystawach zbiorowych po uzyskaniu stopnia doktora sztuki dr Grzegorz Frydryk brał udział w 63 wystawach zbiorowych, z czego siedemnaście (17) odbyło się w takich państwach jak: Bułgaria, Hiszpania, Litwa, Macedonia, Rumunia i Kanada.

Ze znaczących wystaw pokonkursowych w kraju chciałbym wymienić jego udział: z 2012 i 2015 roku - Międzynarodowe Triennale Malarstwa Regionu Karpat *Srebrny Czworokąt*, w Przemyślu; z 2013 roku - 9 Triennale Małych Form Malarskich w Toruniu; z 2014 i 2020 roku - XV i XVII Międzynarodowe Triennale Małe Formy Grafiki w Łodzi; z 2014 roku - VIII Triennale Polskiego Rysunku Współczesnego w Lubaczowie; z 2016 roku - XVI Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej i Ekslibrisu w Ostrowie Wielkopolskim i 2021 roku - Międzynarodowe Triennale Grafiki w Krakowie oraz Międzynarodowe Triennale Grafiki w Cieszynie.

Z 17. wystaw zagranicznych, dr Grzegorz Frydryk brał udział m.in. w 2014 roku w Biennale International Miniature Print Exhibition BIMPE VIII w Vancouver w Kanadzie; w 2018 roku w Eight International Biennale Exhibition of Small Graphic Tetovo w Macedonii; w 2020 roku w 40 i 41 (2021) Mini Print International of Cadaqués w Hiszpanii, w 8 Miniprint International Rosario w Argentynie i 4. The International Biennial of Miniature Art - Timisoara w Rumunii; Ponadto w trzech kolejnych cyklach i w XIV-XVI International Exlibris Competition Ex libris-Ex littera-Ruse w Bułgarii.

W latach 2012-2022 dr Grzegorz Frydryk współpracował w sposób znaczący z otoczeniem społecznym i gospodarczym. I tak w 2016 roku z Muzeum Diecezjalnym w Rzeszowie; w 2018 roku ze Stowarzyszeniem na Rzecz Wspomagania Rozwoju Dzieci i Młodzieży *Titum*;

w 2020 roku z Rzeszowskim Stowarzyszeniem Osób Chorych na Chorobę Parkinsona; w 2020/21 z Podkarpackim Film Commission (udział w produkcji filmu *Druga*) i z Wydawnictwem Uniwersytetu Rzeszowskiego. W 2013 roku, habilitant odbył wizytę studyjną na Uniwersytecie Alberta w Edmonton w Kanadzie. W tym również okresie habilitant jako popularyzator sztuki prowadził warsztaty graficzne w pracowni druku wypukłego z dziećmi i z osobami niepełnosprawnymi. W 2020 roku był przewodniczącym Jury. 32. Ogólnopolskiej Wystawy Twórczości Pedagogów Plastyki, zorganizowanej przez Wojewódzki Dom Kultury w Rzeszowie.

5. Osiągnięcia w działalności dydaktycznej, naukowej i popularyzatorskiej

W pracy dydaktycznej na uczelni habilitant po osiągnięciu stopnia doktora prowadzi zajęcia w pracowni grafiki warsztatowej druku wypukłego dla I, II i III rok na Kierunku Grafika i Kierunku Sztuki Wizualne, dla IV rok Pracownie Działań Graficznych i dla IV i V rok Pracownie dyplomującą (zajęcia prowadzone wspólnie z prof. UR Łukaszem Cywickim). Ma w swoim dorobku dydaktycznym: 17 recenzji prac licencjackich teoretycznych, 7 recenzji prac magisterskich teoretycznych, 20 recenzji prac licencjackich artystycznych i 21 recenzji prac magisterskich artystycznych. Ponadto brał udział w ocenie wielu prac licencjackich i magisterskich.

W latach 2008-2013 był Sekretarz Komisji Wyborczej, w latach 2011-2015 pracował przy egzaminach wstępnych, w latach 2012 do 2015 był opiekunem roku i w latach 2016 do 2018 był Członek Komisji od spraw Zapewniania Jakości Kształcenia.

Od roku 2015 jest Kierownikiem Studiów podyplomowych z Grafiki Komputerowej i autorem programu nauczania na w/w studiach. Wspólnie z dr Katarzyną Cwynar, dr Jackiem Balickim i mgr Dominikiem Relą w 2018 roku zorganizował Ogólnopolską Konferencję Dziekanów Wydziałów Artystycznych podległych MNiSW na Wydziale Sztuki UR.

Reasumując: Po analizie dostarczonej dokumentacji uznaję, że habilitant wykazał znaczącą aktywność mającą wpływ na promowanie osiągnięć z zakresu sztuk plastycznych oraz jego własnych działań artystycznych. Doświadczenia zdobyte w ramach dużej aktywności wystawienniczej zarówno w kraju jak i za granicą wpłynęły na artystyczną wartość i charakter udokumentowanych osiągnięć.

Podsumowanie końcowe

Stopień doktora sztuki piękne Grzegorz Frydryk uzyskał w 2012 roku na Wydziale Grafiki ASP w Katowicach. Mimo trudności zdrowotnych, habilitant zaprezentował swoje osiągnięcia na sześciu wystawach indywidualnych i sześćdziesięciu czterech wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Ta statystyka pozwala stwierdzić, że habilitant należy do osób wykazujących się znaczącą aktywnością artystyczną, która z kolei przekłada się w popularyzację sztuki na arenie krajowej jak i międzynarodowej i co najważniejsze wpływa na jego dalszy rozwój.

Autoreferat dra Frydryka to forma monologu, która w pełni pozwala zrozumieć drogę rozwoju, którą artysta przeszedł i cele, które sobie wyznaczył.

Autoreferat na potrzeby oceny dorobku spełnia swoją podstawową rolę w pełni.

Po dokładnym obejrzeniu dokumentacji, zwracając uwagę szczególnie na jego prace powstałe po uzyskaniu stopnia doktora uważam, że przedstawiona wystawa pt. *Walizka wspomnień* jest bardzo przemyślanym, chyba największym projektem autorskim i artystycznym podsumowującym wszystkie wcześniejsze jego dokonania. Wskazane osiągnięcie potwierdza w pełni, że od czasu doktoratu nastąpił wyraźny progres w rozwoju artystycznym habilitanta, przez co potwierdzają znaczący wkład dra Frydryka w rozwój wnioskowanej dyscypliny sztuki.

Konkluzja

Po zapoznaniu się z dokumentacją fotograficzną dzieła habilitacyjnego określonego jako zestaw 31 prac pt. *Walizka wspomnień* oraz rozpatrując wszystkie uwagi z krytycznymi włącznie, oceniam, że praca habilitacyjna **spełnia wymagania** z art. 219 ust. 1 pkt 2, Ustawy z dn. 20.07.2018 roku (z późn. zmianami) - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, stawiane kandydatom do stopnia habilitowanego sztuki.

W dołączonej dokumentacji habilitant przedstawił swoje szerokie działania dydaktyczne realizowane w przestrzeni ostatnich lat. Z treści podstawowych zadań programowych mogę stwierdzić, że dr Grzegorz Frydryk uczy dobrego warsztatu graficznego i przygotowuje studentów do prowadzenia własnych działań twórczych w obszarze grafiki.

Ponadto przedstawiona dokumentacja i przeprowadzona analiza osiągnięć artystycznych uzyskanych po otrzymaniu stopnia doktora pozwala uznać dorobek artystyczny dr. Grzegorza Frydryka za stanowiący wkład w rozwój dyscypliny sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki.

prof. Zdzisław Olejniczak

Łódź, dn. 21 lutego 2023 r.